

[Aase Olesen]

Vi er enige i den filosofi, der ligger bag ved lovforslaget, nemlig at vi på langt sigt skal lære folk en anden adfærd, og vi må sige til folk, at nu har de altså brugt for mange penge, nu skal de til at spare op.

Vi har også allerede fra starten gjort opmærksom på, at vi finder, at der er en række tekniske problemer, og jeg vil love, at Det Radikale Venstre vil endevende alle de indvendinger, der måtte komme, og få dem klarret og se, hvor langt vi kan komme med at få løst nogle af problemerne. Derefter vil vi med åbne øjne se på, om vi så kan stemme for lovforslagene, når vi ved, hvor langt vi kan komme.

Jeg kan pege på sådan en ting som lån, der reelt er boliglån, men ikke i deres form fremtræder sådan. Lån til andelsbolig er allerede nævnt her i dag, og det er klart, at det ikke er til for os at acceptere, at andelsboliger skulle behandles anderledes i denne sammenhæng end andre boliger.

Derudover er der problemer omkring selvstændige erhvervsdrivendes forhold til denne lovgivning, herunder også iværksætterproblemerne, og der er sondringsproblemet mellem boliglån og forbrugslån, som vi håber vi kan få nogenlunde klarret i udvalgsarbejdet. Men det er vigtigt at slå fast, at der ikke er, og at der ikke bliver nogen sondring mellem erhvervslån og private lån. Derudover vil jeg da give kritikerne ret i, at der er en lang række spørgsmål, som vi må give os tid til at arbejde igennem og se, hvor langt vi kan komme med løsninger af.

Det, jeg vil hæfte mig ved i dag, er det politiske problem, som har optaget sindene mest, nemlig lovforslag nr. L 5 om renteaftgift.

Vi er i Det Radikale Venstre enige med regeringen og dens rådgivere i, at dette ikke er en lovgivning med tilbagevirkende kraft i juridisk forstand, men det forhindrer jo ikke, at folk i al almindelighed opfatter det sådan. Det føles uacceptabelt, at man vil komme og lægge en statsafgift på en disposition, som folk måske så nemt som ingenting kunne have undgået at foretage. Der er noget, der tyder på, at regeringen langt ind i sine egne rækker har folk, der heller ikke kan forstå det.

Regeringen hævder, at det er umuligt at skille gamle lån fra nye, og det er en argumentation, som vi naturligvis vil grave meget

nøje i. Der skal, som det har været sagt fra radikal side, lægges meget vægtige argumenter på bordet i udvalget, for at man skal kunne sluge, at en sådan lovgivning skal dreje sig om gamle lån, men vi er villige til at se meget grundigt på det, og vi håber, at vi kan komme et stykke vej.

Men uanset hvor langt vi kommer på det område, vil der være to ting, som Det Radikale Venstre vil arbejde på at få ind i loven. For det første skal det i videst muligt omfang være muligt at omlægge gæld til lån med en mere acceptabel afdragsprofil, altså med et større afdragsэлемент, opsparingsэлемент, når lånet vedrører boligetablering som f.eks. andelsboliger og lejerboliger, men vi ville også godt undersøge, om man kunne finde andre låneformer med et stort элемент af opsparing, som kunne undtages fra afgiften. Derved ligestiller man i højere grad lejere og ejere.

For det andet skal der være et alternativ til den statsrenteaftgift, som folk opfatter som et indgreb med tilbagevirkende kraft, og her vil vi foreslå en form for tvangsopsparing, eller man kan kalde det et ekstraordinært pensionsbidrag uden fradragsret, men i øvrigt på normale pensionsvilkår. Det vil sige, at pengene skal beskattes, når de udbetales som pension. Alternativet til at betale afgift til finansministeren er altså at betale afgiften til sig selv.

Dette forslag ligger fuldstændig i tråd med selve sigtet i regeringens forslag, nemlig at fremme den private opsparing uden at øge skattetrykket. Regeringen har så sent som i går fremhævet, at det var ikke afgørende at få penge i kassen, der skulle egentlig helst ikke komme nogen; det opnår man med det her. Til gengæld opfylder det til fulde formålet at begrænse forbruget.

Vi ønsker altså at foreslå, at vi arbejder med dette forslag i udvalget. Vi er klar over, at det har en række konsekvenser, bl.a. at man må friholde folk over 67 år for afgiften. Det tror jeg at regeringen vil kunne klare; der er ikke ret mange mennesker, der har megen løs gæld ud over boliggyld, når de er oppe i pensionsalderen. Det indebærer nok også, at vi må finde en nedre grænse for, hvor små beløb man vil opkræve. Det går jeg ud fra at man måske i forvejen har overvejet. Der er vel grænser for, hvor små beløb man vil gå efter.